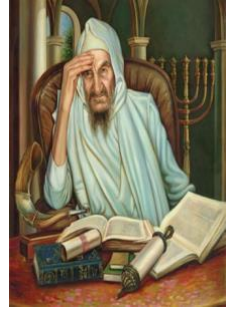

גיליון מס' 271

בס"ד

אין לקרוא בזמן התפילה ובזמן קריאת התורה
 העלון מוקדש להצלחת ישועת הרב הגאון יאשיהו יוסף פינטו בן הרבנית זהרי.
 ולרפואת אבשלום בן תריה, אמנון בן עליזה, עומר בן שושנה,
 אורנית בת שושנה, זר חיה בת ניצה, אהוד בן רבקה, יהודה בן שרה.
 להקדשות ולהפצת העלון פנו אלינו במייל Danielbar158@gmail.com
 או בפלאפון : 0523458725

מאמר דניאל לשבת ולחג פסח

הליכותיו והנהגותיו בקודש של סידנא בבא סאלי:

כחלק מההכנות לחג הפסח, נהג הבבא סאלי לדאוג לעניים. את מעשה הצדקה ראה הבבא סאלי כחלק בלתי נפרד מההכנות החשובות לליל הסדר, שעל ידי מעשה הצדקה מביאים שלום לעולם שנאמר "והיה מעשה הצדקה שלום". ומסביר הבבא סאלי בספרו, שכאשר העני יושב ובוכה לה', הוא מסתכל על אותו עשיר או יהודי מסויים שיש לו אוכל שתייה מיטה וכו'. אך לאותו עני אין כלום, ומהצער שאותו עני בוכה יש קטרוג על האדם שלא דאג לסובבים אותו. ואיך אפשר להיות כפוי טובה לה'? שהרי נתן לך יכולת ולכן צריך לנצל את היכולת הזאת לעזור לעני העיר. וכתב על זה רבי חיים פלאגי' בספרו מועד לכל חי, שבגלל שהאדם עושה שלום בין ה' יתברך לאותו עני, בכך שנותן לו צדקה ומחיה את נפשו, ה' משיב מידה כנגד מידה שיהיה שלום בתוך ביתו ויאכל לשובע נפשו בשמחה ובטוב לבב, ויזכה לשלום בית, על ידי מעשה הצדקה. כשם שאתה עשית שקט ושלווה לאותו עני בכך שנתת לו צדקה, כך ה' מידה כנגד מידה, יתן לך שלום ושלווה. וזה שנאמר במדרש רבה "יעשה שלום לי שלום יעשה לי". ומדוע הכפילות של הלשון? מסביר הרב, שהנותן צדקה לפני החג לעניים, גורם לשלום כפול. האחד – "יעשה שלום לי" מדובר על השלום שבין ה' לבין העני. בכך שמחיה את נפש העני. והשני – "שלום יעשה לי", זה השלום בין העני לאשתו, שדורשת ממנו שיביא אוכל לביתם. ולכן כאשר משכין שלום בכך שמביא לעני צדקה, ודואג לו לצרכי החג, זוכה שבזכותו יהיה שלום בית לאותו עני ובזה עושה שלום גם לה' יתברך. שהרי איש ואישה זכו שכינה ביניהם. ולכן כפל הפסוק "שלום יעשה לי" דהיינו – שישרה שלום בין איש לאשתו. ועל פי זה יובן מה שאומרים בתפילה "והשיאנו ה' אלוקינו את ברכת מועדיך לחיים בשמחה ובשלום" לרמוז שברכות אלה יחולו על נותני הצדקה לקראת החגים. (חיים – צדקה תציל ממוות, שמחה – כשם שאתה משמח את בניו של ה', ה' ישמח את בניך. ושלום – שזוכה לשלום בית כפי שהזכרנו למעלה. והזהור מזכיר שחייב האדם לשמח לב עניים בכל זמן ובפרט בחגים, ואם הוא שמח לבדו, עונשו רב, ועליו נאמר "וזריתי פרש על פניכם פרש חגיכם".

איזור	כניסת השבת	יציאת השבת	ר"ת
ירושלים	18:55	19:47	20:37
ת"א	18:53	19:45	20:34
חיפה	18:55	19:47	20:36
באר שבע	18:54	19:46	20:34

העלון מוקדש לעילוי נשמת : אורלי בת סעידה, חנה בת נוריה, רחל שירה בת תמו, אסתר בת חנום, שלמה בן נוארה, גרשון בן רחמה, עזרא בן אסתר, אהרון בן חזלה, שלום בן חנדן, חי בן ירדנה, חיים בן עיישה, אליהו בן מרים, חנניה בן אסתר, שמעון בן עיישה, משה בן גאולה, מרדכי בן סימי, סאלי ישראל בן סילביה.

בכל יום לאחר תפילת שחרית אומרים "כל המחלה אשר שמתי במצרים לא אשים עליך כי אני ה' רופאך" אשר = 501. סימני המכות (דצכ עדש באחב) גם כן עולים 501. אפשר לראות בזה גם מידה כנגד מידה. כמו שפרעה אמר למשה "מי ה' אשר אני אשמע בקולו?" הוא אמר "אשר" לכן זכה במכות שסימניה עולים בגימטריה של המילה "אשר".

אנו אומרים בהגדה "יתַחַץ" והינה אפשר לשאול, מדוע חוצים דווקא את המצה האמצעית? מן החיד"א מסביר שזוהי המצה הרומזת לנו על יצחק. שבזכות יצחק אבינו היינו במצרים 210 שנה במקום 400 שנה של שעבוד. וכמו שמוזכר במדרש, היה צריך שאחד מהאבות הקדושים ימעיט אות אחת משמו על מנת שה' יקרב את הגאולה. וכך היה : אמר אברהם אבינו, "אם אמעיט משמי אות ה' לא אהיה אב המון גויים". אמר יעקב "אם אוריד את האות ש' י' אשר "עקב". ביקש יצחק מהקדוש ברוך הוא "תחליף לי את האות צ' של יצחק באות ש' ויצא "ישחק". ובאמת בזכות יצחק ישבו עם ישראל 210 שנים בשעבוד ולא 400 שנה. ומה ההוכחה לכך? הפרש בין האות ש' לאות צ' הוא 210. ולכן היו במצרים 210 שנה כמניין "רדו".

מתורתו של הרב יורם מיכאל אברג'ל זיע"א

"האור העצום שיורד בליל הסדר" – ידועים דברי רבותינו המקובלים, אשר בכל שנה ושנה כאשר מגיע מועד כלשהו ממועדי ה', חוזרות ומאירות בעולם אותן ההארות שהאירו בעולם בפעם הראשונה שארע מועד זה. גם אם הוא היה לפני מאות אלפי שנים. והדבר נרמז במה שנאמר במגילת אסתר "והימים האלה נזכרים ונעשים בכל דור ודור". כלומר, אותם האורות שהאירו בעולם באותם ימים שארעו בהם המעדים, חוזרים ונזכרים ונעשים ומאירים בכל דור ודור ובכל שנה ושנה בהגיע התאריך של אותו מועד. ומטעם זה, בכל שנה בהגיע ימי בין המצרים, מחוייבים אנו על פי ההלכה לנהוג מנהגי אבלות וצער על חורבן בית המקדש. ומצד שני, גם כאשר מגיע תאריך מסויים שבו אירע דבר שמח לעם ישראל, חוזרות בכל העולמות העליונים, אותן הארות ואתה שמחה שהיו ממש בזמן שארע הדבר לפני מאות אלפי שנים. לכן בהגיע תאריכים אלו בשנה מחוייבים אנו להרבות בהם שמחה ובמשתה כדי להיות שותפים לאותה שמחה ואותו נס ולהנות מאותן ההארות שיורדות לעולם באותה עת. ולאחר הקדמה קצרה זו, ננסה להבין את קדושת ליל הסדר.

כידוע, עם ישראל בהיותם במצרים כבר היו שקועים בארבעים ותשעה שערי טומאה, וכמעט ושקעו אף בשער החמישים, ואם חלילה היו נופלים לשער החמישים לא היתה להם תקומה לעולמי עולמים חס ושלום. ולכן הזדרז ה' יתברך את גאולתם, ומיהר להוציאם ממצרים בטרם ישקעו בשער זה. ומכיוון שעם ישראל היו שקועים כל כך בטומאה, היה צריך ה' יתברך להאיר עליהם באותו הלילה הסמוך ליציאתם ממצרים, אור כל כך עצום של קדושה הכולל בתוכו לא רק את הארתם של 49 שערי קדושה, אלא גם את הארתו של השער החמישים של הקדושה. ולפי האמור לעיל, כל ההארות שהאירו בליל פסח שהיה במצרים חוזרות ומאירות בכל שנה ושנה בליל הפסח. ונמצא שבכל שנה ושנה בליל הסדר, ה' יתברך מאיר על עם ישראל בחינה מסויימת של הארה מאותה הארה עצומה של שער החמישים. ומההארה העצומה הנ"ל, מאיר ליבם של ישראל באותו לילה קדוש – ליל הסדר. וכל אחד זוכה להארה גדולה יותר בהתאם להכנות שעשה לליל הסדר. ובזה יבואר מה שמסופר בהגדה "מעשה

ברבי אליעזר ורבי יהושע ורבי אלעזר בן עזריה ורבי עקיבא ורבי טרפון שהיו מסובין בבני ברק, והיו מספרים ביציאת מצרים כל אותו הלילה עד שבאו תלמידיהם ואמרו להם "רבותינו הגיע זמן קריאת שמע של שחרית". ונשאלת השאלה, הרי כשמגיע הבוקר נכנס אור מבעד לחלונות, וממילא רואים שהאיר היום. וכיצד יתכן שרבותינו הקדושים לא הבחינו באור שנכנס מהחלון ושהאיר היום, עד שבאו תלמידיהם ואמרו להם "רבותינו הגיע זמן קריאת שמע של שחרית"? מסביר הרב יורם אברג'ל זצ"ל, לפי האמור לעיל, הדבר ברור לנו, שכאשר עסקו חמשת התנאים הקדושים בסיפור יציאת מצרים וערכו את ליל הסדר, האיר להם אותו האור של שער החמישים, ומיכוון שהיתה להם ההארה העצומה של אותה ההארה שהאיר הקדוש ברוך הוא לעם ישראל ביציאת מצרים, הם כלל לא הבחינו באור שנכנס מבעד לחלון. משל למה הדבר דומה, משל לדלי של מים, אם ימלא האדם את הדלי מן הים, המים שבתוך הדלי הם כנגד 49 שערי הקדושה, והמים שנשארו בים הם כנגד שער החמישים, שהוא אין סופי.

הבעל שם טוב הקדוש

חסידים רבים הגיעו לבעל שם טוב כדי לחגוג איתו את חג הפסח והבחינו מהר מאוד בשוני מסויים. אם תמיד ההכנות לחג היו בשמחה ובהתלהבות הפעם פניו של הבעל שם טוב היו ניראות מודאגות ועצובות. ליל הסדר היה בכל שנה באווירה מרוממת ביותר, ואילו השנה היתה הרגשת צער ויגון. בלילה לאחר בדיקת חמץ קרא הבעל שם טוב לעשרה מתלמידיו וציווה עליהם לערוך תיקון חצות בכוונה רבה. עתה היה ברור לכולם שהבעל שם טוב מנסה לבטל גזירה כלשהי, שרק עיניו הטהורות צופות אותה. בסוף תפילת שחרית כינס הבעל שם טוב את כולם, והחל לספר להם על מידת הביטחון בה'. "הביטחון האמיתי הוא שגם כאשר האדם איננו רואה שום מוצא לישועה הוא עדיין מאמין ובוטח בה' שישועתו קרובה לבוא". מאותו רגע השתנו פניו של הבעל שם טוב, הוא החל לשמוח, כולם חשבו שהגזירה התבטלה. הבעל שם טוב הלך לטבול במקווה לפני החג ואז התפנה לאפיית המצות. לאחר מכן ביקש מהחסידים שבתפילת מנחה יכוונו בכוונות עצומות כמו שכיוונו בימים שלפני ראש השנה וכיפור. החסידים לא הבינו מה קורה, איזה גזירה עצומה יש והאם היא התבטלה או שמא היא עדיין קיימת. לאחר תפילת ערבית כולם ניגשו לביתו של הבעל שם טוב שנהג לארח את חסידיו לליל הסדר. כולם חיכו לשמוע את סיפוריו של רבם הקדוש על יציאת מצרים, אך לצערם, הבעל שם טוב לא אמר דבר, הוא לא הרים עיניו מההגדה, הוא קרא ממנה אך לא פסק ממנה ולא סיפר כלום. לא מספיק שהחסידים ראו שניכר על פניו של רבם צער, הם אף הצטערו עוד יותר שלא זכו לשמוע דברי חיזוק כמו בכל שנה. לפתע הבעל שם טוב עצם את עיניו והפסיק לקרוא מההגדה, הוא שתק והחסידים לא הבינו מה מתרחש, עיניו היו עצומות ופניו היו לזהטות כחמה, לפתע החל הבעל שם טוב לחייך והחסידים לא העזו לפצות פה. כעבור שעה פתח את עיניו ואמר "אשרי ישראל שפועלים יותר מאשר ישראל הבעל שם טוב". החסידים שמחו מאוד שסוף סוף רבם שמח ורוחו חזרה אליו, אך הם השתוקקו לדעת מה התרחש, מה ראה הבעל שם טוב בעיניו הקדושות שהם לא ראו. והינה פתח הבעל שם טוב וסיפר: "בערב החג נגזרה גזרה על אחד מהכפרים היהודים

שבאיזור, הגויים באותו כפר החליטו להתעלל ולהרוג יהודים דווקא ביום הקדוש ליל הסדר, הם החליטו שיגיע ליל הסדר הם התנפלו על כולם בבתיהם ויהרגו אחד אחד. אני לא הצלחתי לבטל את הגזירה, ביקשתי גם את עזרתכם בתפילות אך גם התפילות שלנו לא עזרו לבטל את הגזירה, לאחר מכן המשכתי עם מידת הביטחון והשמחה אך ראיתי שגם זה לא עזר, אך לא התייאשתי, ולכן המשכתי את ליל הסדר כרגיל.. בליל הסדר קראתי מההגדה לא הייתי מסוגל להתרכז ולדבר דברי תורה כי שעת הגזירה התקרבה והאסון עמד לקרות, אך לפתע השתנו פני הדברים והגזירה התבטלה". אתם בטח שואלים כיצד התבטלה הגזירה? שאל הבעל שם טוב את תלמידיו. והינה המשיך הבעל שם טוב לספר : "באותו כפר שבו היתה הגזירה ישבו להם זוג שמעולם לא הצליחו להביא ילדים, האיש הזה הוא חסיד משלנו, הוא ישב עם אשתו בשולחן ליל הסדר, קרא את ההגדה וסיפר לה על הצרות שפרעה עשה לבני ישראל על פי המדרשים היפים. כשסיפר לה על פרעה שגזר "כל הבן היולד היאורה תשליכהו" פרצה האישה בבכי מר, "מדוע תבכי" שאל הבעל את אשתו, "הרי לבסוף ניצלו בני ישראל ונגאלו..". ניחם הבעל את האישה. אמרה האישה "אילו היה ה' מזכה אותי בבן זכר הייתי נוהגת אחרת, לא הייתי נותנת לאיש לפגוע בו, לא הייתי נוהגת עם בני כפי שה' נוהג עימנו..". הבעל כמובן שהיה ירא שמיים וחסיד ותמים עם ה', אמר לאשתו שעליהם להאמין כי צדיק ה' בכל דרכיו ונסתרות דרכי ה'. אך האישה הוסיפה "איפה מידת הרחמים של ה' ? איך ה' יכול לתת לגזירה הזאת של פרעה לקרות? איפה הרחמים של ה' על ילדיו? " כך המשיכו הבעל והאישה לדון והבעל מנסה להחדיר באשתו אמונה ולהצדיק את הדין ולהגיד לה שכל מעשיו של ה' ישרים. בזמן שהם מנהלים ויכוח והבעל מצדיק את מידות ה' והאישה אומרת שה' היה צריך להתנהג במידת הרחמים, תוך כדי הויכוח הזה במקביל התנהל אותו ויכוח גם בעולמות העליונים. בזמן שהאישה המליצה בעד עם ישראל ודיברה דברי סנגוריה גם המלאכים סיגרו על עם ישראל, אך מלאכי החבלה באו וקיטרגו על עם ישראל והתנהל ויכוח בעולמות העליונים בין המלאכים הטובים לבין מלאכי החבלה. לאחר הכוס הרביעית של ליל הסדר הבעל התייאש ואמר "הצדק איתך ה' אכן היה צריך לרחם יותר על בניו..". ומכיוון שהסתיים הוויכוח והיו שניהם אחרי 4 כוסות יין, קמו והחלו הבעל והאישה לרקוד מתוך שמחה. " הבעל שם טוב סיים את הסיפור. ואמר "מאותו רגע, קיבלו בשמיים את דברי האישה שדיברה טוב על עם ישראל, וכאשר יצאו הבעל והאישה בריקודי שמחה, התפרצה בעולמות העליונים גם שמחה גדולה. גם אני הבעל שם טוב שמחתי שמחה עצומה מהמחזה הזה, וכמובן שמכוח השמחה ומכוח דברי הסנגוריה על עם ישראל התבטלה הגזירה ואותו כפר ניצל..". וזהו כוחה של השמחה, כן נזכה כולנו לשמח שמחה גדולה בכל השנה כולה ובפרט בחג הפסח, שיהיה חג שמח וכשר..

לעילוי נשמת ולרפואה, ולחלוקת העלון וזיכוי הרבים, ולקבלת חידוש יומי, אנא פנו אלינו:
במספר : 0523458725 או במייל : danielbar158@gmail.com

"ההשגחה הפרטית חלה על כל הנבראים, אך על ישראל העם הנבחר, ההשגחה היא למעלה
מהבנת האדם" (הבעל שם טוב)

שבת שלום ומבורך וחג פסח שמח וכשר